

Sygn. akt II Ka 897/23

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 lutego 2024r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:	SSO Karol Troć
Protokolant:	st. sekr. sąd. Anna Sieczkiewicz

przy udziale prokuratora Patrycji Klimiuk - Romaniuk

po rozpoznaniu w dniu 12 lutego 2024 r.

sprawy **M. K.**

oskarżonego z art. 178a § 1 kk

na skutek apelacji, wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Siedlcach

z dnia 28 kwietnia 2023 r. sygn. akt II K 613/22

I. utrzymuje wyrok w mocy;

II. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa 260 zł kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	II Ka 897/23
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1	
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA		

1.1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji
--

wyroki Sądu Rejonowego w Siedlcach z dnia 28 kwietnia 2023 r. w sprawie II K 613/22

1.1.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

1.1.3. Granice zaskarżenia

1.1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia

na korzyść

na niekorzyść

w całości

w części

#

co do winy

#

co do kary

#

co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia

1.1.3.2. Podniesione zarzuty

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji

#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.1.4. Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

1.2.1. Ustalenie faktów

1.2.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
----		-----	-----	-----	-----
1.2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
-----	-----	-----	-----	-----	

1.2.2. Ocena dowodów

1.2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu
-----	-----	-----

1.2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz

niemające znaczenia dla ustalenia faktów)		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwiążle o powodach nieuwzględnienia dowodu
-----	-----	-----

. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzut	
	<p>1. obrazy przepisów postępowania a mianowicie:</p> <p>- art. 7 kpk poprzez dokonanie dowolnej, a nie swobodnej oceny wyjaśnień oskarżonego polegającej na bezpodstawnym uznaniu, że wyjaśnienia M. K. są wyrazem linii obrony obranej w celu uwolnienia się od odpowiedzialności za popełnione przestępstwo, podczas gdy w toku postępowania konsekwentnie odmawiał on przyznania się do winy i w sposób spójny oraz logiczny opisał przebieg zdarzenia;</p> <p>2. błędu w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku, którego dopuścił się Sąd meriti w konsekwencji obrazy w/w przepisów postępowania, polegający na bezpodstawnym przyjęciu, iż M. K. popełnił czyn zarzucany mu w a/o, w sytuacji gdy brak było wystarczających i jednoznacznych dowodów świadczących o sprawstwie oskarżonego, co w konsekwencji doprowadziło do bezpodstawnego</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>

	uznania, iż dopuścił się on sprawstwa czynu z art. 178a § 1 kk.
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny	
<p>Na wstępie zauważyć wypada, iż ustanowiony w art. 7 kpk obowiązek dokonania oceny wiarygodności materiału dowodowego w oparciu o wszechstronną, zgodną z zasadami logicznego rozumowania, wskazaniami wiedzy i doświadczenia życiowego dotyczy nie tylko Sądu merytorycznie rozpoznającego sprawę, bowiem także odwołujący, podnoszący takowy zarzut, nie może ograniczyć się do wyłącznie subiektywnego zanegowania oceny dowodów przeprowadzonej przez tenże Sąd i arbitralnego stwierdzenia, że walorem wiarygodności winny być obdarzone jedynie dowody korzystne dla oskarżonego. Taka metoda kwestionowania trafności zaskarżonego orzeczenia nie może być uznana za wystarczającą. Obowiązkiem skarżącego każdorazowo jest bowiem skuteczne wykazanie jakich konkretnych uchybień dopuścił się Sąd meriti w kontekście zasad wiedzy, w szczególności logicznego rozumowania oraz doświadczenia życiowego przy ocenie materiału dowodowego. Uwiarygodnienie zarzutu dowolnej oceny dowodów wymaga zatem wykazania, w oparciu o fakty i ich pogłębioną logiczną analizę, że rzeczywiście Sąd pominął dowody istotne (nie jakiegokolwiek, lecz istotne) dla rozstrzygnięcia o sprawstwie i winie, że włączył do podstawy ustaleń dowody nieujawnione, że uchybił regułom prawidłowego</p>	

logicznego rozumowania, że uchybił wskazaniom wiedzy lub życiowego doświadczenia (wyrok Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 19 kwietnia 2012 roku, sygn. akt II AKa 67/12).

Tymczasem, na kanwie przedmiotowej sprawy, skarżący nie był w stanie skutecznie przekonać Sądu Odwoławczego o słuszności swoich twierdzeń wyrażonych w treści zarzutu, bowiem nie zostały one w logiczny i racjonalny sposób uargumentowane. Wprawdzie, kwestionując prawidłowość pierwszoinstancyjnego postępowania, apelujący wskazał, jakich rzekomych uchybień w zakresie oceny dowodów ten Sąd miałby się dopuścić, jednakże wywody sprowadzające się w istocie do zanegowania sprawstwa oskarżonego, nie mogły znaleźć uznania Sądu Okręgowego. Nie sposób bowiem podzielić intencjonalnych i niepopartych żadnymi obiektywnymi dowodami twierdzeń obrony, jakoby były spójne i logiczne wyjaśnienia oskarżonego, które nie korespondowały z pozostałą częścią uznanego za wiarygodny materiału dowodowego, a w szczególności protokołem badania trzeźwości oraz zeznaniami świadka D. R., z których jednoznacznie wynika, że oskarżony został złapany „na gorącym uczynku” prowadząc samochód w stanie nietrzeźwości.

Wskazać należy, iż sama tylko okoliczność, że Sąd I instancji ocenił poszczególne dowody, w aspekcie ich wiarygodności, nie w taki sposób, jak życzyłby sobie tego obrońca oskarżonego, nie jest tożsama ze stwierdzeniem, że w procesie ich weryfikacji doszło do naruszenia reguły płynącej z treści art. 7

kpk. Sąd Rejonowy prawidłowo dokonał oceny zebranego w sprawie materiału dowodowego, przy uwzględnieniu zasad prawidłowego rozumowania, wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego, w granicach prawa do swobodnej ich oceny, wyznaczonych przez art. 7 kpk. Zdaniem Sądu Okręgowego, wywody apelującego stanowią jedynie własną wizję oceny dowodów, wobec czego należy je uznać wyłącznie za polemikę z prawidłowymi ustaleniami Sądu Rejonowego, która nie została poparta żadnymi logicznymi argumentami, wobec czego nie jest w stanie spowodować uwzględnienia omawianego zarzutu.

Niezasadny okazał się również zarzut błędu w ustaleniach faktycznych, który ma charakter wtórny wobec zarzutu prawa procesowego. Tym samym niezasadność zarzutu związanych z oceną zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego implikuje niezasadność zarzutu błędu w ustaleniach faktycznych. Sąd Okręgowy w Siedlcach dokonując kontroli instancyjnej uznał, iż ustalenia faktyczne dokonane w niniejszej sprawie przez Sąd I instancji są pozbawione jakiegokolwiek błędu, trafne, prawidłowe oraz mające pełne oraz logiczne oparcie w wiarygodnym materiale dowodowym, a zatem nie mogą być uznane za błędne.

Wniosek

o uniewinnienie oskarżonego M. K. od zarzucanego mu czynu

zasadny
częściowo zasadny
niezasadny

Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		
Bezzasadność podniesionych zarzutów warunkowała bezzasadność wniosku.		
Lp.	Zarzut	
	<p>rażącej niewspółmierność kary wymierzonej M. K. polegającą na orzeczeniu w stosunku do niego środka karnego w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 4 lat, w sytuacji gdy zgromadzony w toku postępowania materiał dowodowy, cele zapobiegawcze kary, jak również te w zakresie prewencji ogólnej i szczególnej uzasadniały, przy uznaniu go winnym sprawstwa zarzucanego mu czynu, orzeczenie wobec M. K. środka karnego w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 3 lat</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
<p>Zarzut podniesiony przez obrońcę oskarżonego uznać należy za niezasadny. Zdaniem Sądu odwoławczego, orzeczenie wobec oskarżonego środka karnego w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w wymiarze czterech lat w żadnym razie nie można uznać za noszące cechy rażącej surowości, a tylko tego rodzaju surowość mogłaby powodować, w myśl art. 438 pkt 4 kpk, wydanie orzeczenia reformatoryjnego.</p>		

Wskazać należy, że skarżący zarzucił rażąco niewspółmierność orzeczonego wobec oskarżonego środka karnego w postaci czteroletniego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych, jednakże tak ukształtowane rozstrzygnięcie spotkało się z pełną aprobatą Sądu Odwoławczego. Zauważyć należy, że rażąco niewspółmierność kary występuje wtedy, gdy kara (środek karny) orzeczona nie uwzględnia w należyty sposób stopnia społecznej szkodliwości przypisanego czynu oraz nie realizuje wystarczająco celów kary, ze szczególnym uwzględnieniem celów zapobiegawczych i wychowawczych. Pojęcie niewspółmierności rażącej oznacza znaczną, wyraźną i oczywistą, a więc niedającą się zaakceptować dysproporcję między karą wymierzoną a karą sprawiedliwą (zasłużoną). Przesłanka rażącej niewspółmierności kary jest spełniona tylko wtedy, gdy na podstawie ustalonych okoliczności sprawy, które powinny mieć decydujące znaczenie dla wymiaru kary, można przyjąć, że występuje wyraźna różnica między karą wymierzoną a karą, która powinna zostać wymierzona w wyniku prawidłowego zastosowania dyrektyw wymiaru kary oraz zasad ukształtowanych przez orzecznictwo (por. wyrok Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 19 grudnia 2022 r., II AKa 306/22).

W niniejszym postępowaniu Sąd Rejonowy zastosował się do dyrektyw wymiaru kary z art. 53 kk, orzekając środek karny adekwatnie do okoliczności sprawy. Sąd I instancji właściwie zastosował wszelkie okoliczności łagodzące i

<p>obciążające, a w szczególności poziom nietrzeźwości oskarżonego, który znaczenie przekraczał normę określoną w art. 115 § 16 kk, co skutkowało orzeczeniem zaledwie czteroletniego (przy minimalnie trzyletnim) zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych, który nie może być uznany za rażąco niewspółmierny. W ocenie Sądu Okręgowego zaproponowany na łamach wywiezionego środka zaskarżenia trzyletni wymiar środka karnego nie jest adekwatny do rangi popełnionego przez oskarżonego czynu oraz nie spełni swoich celów zapobiegawczych w stosunku do niego.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>o zmianę wyroku w części dotyczącej orzeczenia o karze poprzez orzeczenie wobec M. K. środka karnego w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 3 lat</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
	<p>Bezzasadność podniesionego zarzutu warunkowała bezzasadność wniosku.</p>	

<p>4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU</p>	
<p>1.</p>	<p>-----</p>
<p>Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności</p>	
<p>-----</p>	<p>-----</p>

5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
1.5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	
1.1.	Przedmiot utrzymania w mocy
Zaskarżony wyrok utrzymano w mocy w całości.	
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy	
Bezzasadność wniesionej apelacji i brak okoliczności podlegających uwzględnieniu z urzędu.	
1.5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	
0.1.1.	Przedmiot i zakres zmiany
0.1. -----	-----
Zwięźle o powodach zmiany	
-----	-----

1.5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji	
1.5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia	
1.1.	----- # art. 439 k.p.k.-----
Zwięźle o powodach uchylenia	
-----	-----
2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości # art. 437 § 2 k.p.k.

Zwięzle o powodach uchylenia		
-----	-----	
3.1.	Konieczność postępowania	umorzenia # art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięzle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		
-----	-----	
4.1.	-----	# art. 454 § 1 k.p.k.-----
Zwięzle o powodach uchylenia		
-----	-----	
1.5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		
-----	-----	
1.5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
-----	-----	-----
6. Koszty Procesu		

P unkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
II.	Na podstawie art. 636 § 1 kpk i art. 3 ust. 1 w zw. z art. 8 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. z 2023 r. poz. 123 z

późn. zm.), zasądzono od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 260 złotych tytułem kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze (240 zł opłaty i 20 zł zryczałtowanych wydatków za doręczenia).

7. PODPIS

1.1.3. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	Obrońca oskarżonego		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Cały wyrok		
1.1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.1.3.2. Podniesione zarzuty			

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	

#	brak zarzutów		
1.1.4. Wnioski			
#	uchylenie	#	zmiana